

עוד התגלגלו האותיות במקדם בתוך מילה המשבן, אמר"ש. שי התגלגלה והתיישבה מצד מזרח, ונשארה ג' פלימה באויר. מי התגלגלה והתיישבה מצד צפון, ויאח' ד' והתקשרה בתוך שי' באותו צד. א' התגלגלה והתיישבה ועלתה לי', ועלמה והזיקה עמו ונטה אותה אוטו, והתקשרה בתוכו בחיבור אחד ושדי". כשהשם הזה נתקון בתוך המשבן, אז קיים ועמידה הווא המשבן, כדי קיומה וקיומה אליו מגו' משכנתה שלמטה.

עוד התגלגלו האותיות במקדם להתיישב במשבן, ועלו האותיות א' בראש, ת' אמר ב', א"ת. ב' בראש, ש' אמר ב'. התקלחו האותיות א'ג ית"ז, התגלגלו בתקיקות קרש' א' ק. א' הוציאה כי לשמר את המשבן. ק' הוציאה ר' ר' הוציאעה ע' קר"ע.

הסוד הזה - ואת ערות גדרי העזים הליבשה על ידיו ועל חלחת צואריו. כמו זה, ועשית ירידעת עזים לאקהל על המשבן. שהרי המלך הזה הצריך להראות בחוץ לשמר את אותו פנים. ועל סוד זה הליבשה את יעקב בחוץ. שט"ז קר"ע, אומן אותיות רשותות בחוץ בשבייל שמירת המשבן, שהוא סוד הברית הקדושה, ונפרעה הערלה אמר

ב' על ידי הפסוי הזה. עוד התגלגלו האותיות והוציאו את ב'ש, שקווצית בראשית ברא אליהם את השמים ואת הארץ והארץ קינה תהו ובהו ונגו. בגלוגול זה והארץ היתה תהו ובהו. ואותיות קר"ע שט"ז. ובהו, באותיות קר"ע שט"ז. וחיש על בני תהום - ג' הוציאה ר', ד' ק. עד כאן התגלגלו האותיות והפה זו בוזו לתקון בתוך המשבן. אומן אמר"ש הוציאו חולדות, ח' ה' צ' ו' פ' אותיות

הו אתgalgo' אתו' במלך דין, ג' עובדא דמשכנתה, אמר"ש, שי' אתgalgo' ואתיישב בסטר מזרח, ואשתאר ג' פלייא באויר. מי' אתgalgo' ואתיישב בסטר צפון, ונפק ד', ואתחבר ג' שי' בההוא סטר. א' אתgalgo' ואתיישב וסליק לגבי י', וסליק ואתפרק באחד, וגטיל ליה, וגטיל ליה, ואתחבר ג' בחיבורא חדא שדי". פד שמא ד' אתקון ג' משכנתה, כדי קיומה וקיומה אליו מגו' משכנתה שלמטה.

הו אתו' אתgalgo' במלך דין, לאתיישב מאשכנתה, סליקו אתו', א' ברישא, ת' לבתר, א"ת. ב' ברישא, שי' לבתר, אתחלפו אתו', אב"ג ית"ז, אתgalgo' בגלופי קדשו א' ק'. א' אפיק ק'. לנטרא משכנתה. ק', אפיק ר'. ר' אפיק ע' קר"ע.

ר' זא ד', (בראשית כ) ואת עורות גדרי העזים הליבשה על ידיו ועל חלחת צואריו. בגונא ד', ועשית ירידעת עדים לאهل על המשבן. דהא חולקא ד', אצטיריך לאחזזהה לבר, לנטרא היה דלאגאו, ועל ר' זא ד' אלביבת ליה ליעקב לבר. שט"ז קר"ע, אינון רישמן לבר, בגין נטורא דמשכנתה, דאייהו ר' זא דברית קידישא, ואתפרק ערלה לבתר בחופאה ד'.

הו אתgalgo' אתו', ואפיק א"ת ב"ש, שקווצית בראשית ברא אליהם את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו וגו'. בגלוגולא ד' והארץ היתה תהו ובהו באתו', קר"ע שט"ז. וחיש על פני תהום ג' אפיק ר', ד' ק' עד הכא אתו', אתgalgo' ובטיישו ד' בד' לתקינה ג' משכנתה. אינון אמר"ש אפיקו תולדין, (נ"א ח') ה' צ' ו' פ' אתו' דמלין ג'